

Kjærlighetsbrev Valentine

Kjære Julie

I et brev til Shakespeares Julie fortalte Mette Haugland om sin lengsel etter den riktige kjærligheten. Hun skrev så vakkert at hun ble invitert til Julies hjemby Verona.

Tekst Karoline Almås Sørensen Foto Tom A. Kolstad

My dearest Juliet. Slik åpner brevet Mette Haugland (21) skrev til Julie Capulet i fagre Verona i fjor sommer. Da hadde hun nylig hatt et gjensyn med filmen *Letters to Juliet*, som hun første gang så på ungdomsskolen.

– Jeg så den sammen med en venninne i en time læren vår ikke dukket opp. I filmen reiser journalisten Sophie til Verona, der hun oppdager en gruppe kvinner som kaller seg Julies sekretærer. De besvarer brev om kjærlighet som sendes til Julie fra folk over hele verden, forteller Mette. Det var lett å dra paralleller mellom seg selv og hovedpersonen: to unge skribenter, sultne på eventyr.

Journaliststudenten gjorde sin research og fant ut at sekretærene eksisterer i virkeligheten. Hvert år kommer det rundt 50.000 brev til Julie fra kjærlighetslengtende mennesker over hele verden. I Club di Giulietta–Julie-klubben–svarer rundt 20 mennesker på alle brevene i kjærlighetens ånd.

– Jeg er svak for kjærlighetshistorier, og ville sende min egen til Julie. Jeg begynte å tenke på hva kjærlighet er for meg. Det er ikke å få 100 roser, men å bli tatt med på eventyr. Det er store følelser som samtidig er litt nedpå, og det ville jeg fortelle om. Jeg er faktisk ikke så romantisk, så pragmatikeren i meg tenkte at jeg i verste fall kunne ta det som en skriveøvelse. Da ble det ikke så flaut heller.

BREV PÅ «GRAVEN». På 1930-tallet begynte en beskjedent strøm av brev å finne veien til den tenkte Julies grav, en

SKRIV TIL JULIE [Adressen]

Julie Capulet
via Galilei 3
37133 Verona
Italy

tom steinsarkofag i klosteret San Francesco al Corso i Verona. Forelskede ba om råd, delte historier og hjertesukk, men alle brevene forble ubesvarte. Julie var jo bare litterær figur, og attpåtil død som følge av sin ulykkelige forelskelse i Romeo.

Forvalteren av Julies grav klarte ikke å forsone seg med tanken på at alt som lå i brevene – håp, lengsel og smerte – skulle møtes med et skuldertrekk. Derfor satte han penn til papir, og i 1937 svarte han på det første brevet. Han signerte med «Julies sekretær». Mens det startet i det små, mottar Julie nå årlig 50.000 små og store beskjeder.

– Det er alt fra små bønner til private betroelser som sendes i posten, eller legges igjen ved Julies hus, sier Giovanna Tamassia, president i Club di Giulietta. Klubben ble stiftet av faren hennes, Giulio, i 1989, og har siden den gang hatt ansvaret for Julies brev. I likhet med den originale sekretæren, svarer dagens sekretærer på alle brev som har en returadresse. Det blir 10.000 håndskrevne brev i året.

Dear Juliet, liebe Julia, chère Juliette.

Slik starter over 300.000 besvarte brev som nå ligger i sekretærenes arkiv.

LITT FLAUT. – Jeg er ikke så god på sånn hjertesmerter, så jeg lurte på hvordan jeg skulle gjøre dette, og fortsatt ha æren i behold, sier Mette Haugland. Hjemme hos mor og far i Nord-Odal satte hun seg i solen med blokken i fanget.

– Det var litt klissete, og jeg ville ikke at folk skulle ►

Brevet til Julie. Mette Haugland brukte det til å definere for seg selv hva hun legger i ordet kjærlighet.

My dearest Juliet

Oh my secret Juliet, what an amazing story you are apart of. I never in my wildest dreams thought I would be writing to you. But now that I am, I feel honored. And a little scared. I am from Norway - far away from the historic streets of Verona, but yet close enough to feel the burning love from the tale of Romeo and Juliet.

In todays day and age, a love story like yours is hard to come by. The ability to feel so strongly about another person that you would do anything for that someone is as graceful and fearless as I believe it can get.

But then again, what do I know?

My 21 years of age is not something to brag about, nor are my encounters with love. I watch my friends fall in and out love, and lend a shoulder to cry on.

But I do draw from them, and from everyone else I meet or see that have found their soulmate. They all look so happy, so tranquil with their surroundings. I wonder what that's like, to look into someone's eyes and feel like everything will be alright, even when it's not. Because that person is so great, so kind and so amazing that all your worries simply goes away like a summer breeze.

I want that. I want that someone to fall asleep next to. Someone who puts up with me and all my day dreaming. The gentleman and the rebel. The adventurous and nostalgic. I want to miss someone. It must be one of the biggest privileges in this life to get to miss someone you know misses you just as much. Two people thinking about each other at the same time... is that crazy to wish for? Am I being ridiculous for wanting someone to miss? Is that selfish? I don't want an easy ride, I want to fight for someone, to make it work even when everyone says it won't. And I want someone to fight for me. I just hope that when an opportunity like that comes, I will be brave enough to take it, to seize it.

But until then, I find a comfort in all of those who has found that someone that they get to miss. They are all the reason why I still believe in love, and why I never get tired of travelling around. They are all living love stories, and that I find to be quite beautiful.

Thank you for listening to me.

All my love, Mette

FOTO: DANIELE LA MONACA/REUTERS

► misforstå hvorfor jeg sendte kjærlighetsbrev til Italia. Jeg ville bare definere kjærligheten.

Den ti minutter lange bilturen til postkontoret var fylt av tvil, men vel fremme gikk hun likevel inn

– Nord-Odal er et lite sted, så jeg kjente hun som satt der. «Å, skal du sende brev til Italia, Mette,» smilte hun. Jeg nikket og smilte tilbake, nervøs for oppfølgingsspørsmål som ikke kom, ler Haugland i dag.

I flere uker var det kun damen på postkontoret som viste om brevet, så dristet hun seg til å fortelle det til først én venninne, så et par til.

MANGE SPØRSMÅL OG TANKER. – Noen føler at Julie er den eneste som forstår; de skriver til en myte, men også en venn. Hun opplevde en lidenskapelig, men tragisk kjærlighet som hun møtte med styrke, sier Giovanna Tamasia. Selv om kjærlighet kan være lik over hele verden, er brevene verdener fra hverandre. Ei pakistansk jente i USA uttrykte tvil og frykt over å skulle gifte seg med søskenbarnet sitt. Hva hvis kjærligheten var et annet sted? Hun ville studere og møte nye mennesker.

Hva godt sier man da? Sekretærene prøver å gi det beste rådet, men når det ikke finnes, svarer de som en venn. Mette Hauglands svar dumpet ned i novembertunge Oslo. Hun var invitert til Verona. Da hadde hun nesten glemt sommerens brevskrivning.

– Sekretærene syntes brevet mitt var ektefølt, og var eni-

↑

Romeo og Julie.

Kjærlighetsbrev og -hilsener dekker veggen på huset i Verona der man tenker seg at Julie kunne ha bodd. Og da er det bare å se henne for seg på den lille balkongen. At hun står der og roper ut sin lengsel etter Romeo.

Fikk svar. 20 sekretærer svarer på alle brevene som sendes til denne adressen. Mette Haugland hadde nesten glemt at hun hadde skrevet dit, da hun fikk svar med en invitasjon til Verona på Valentinesdagen.

ge i at det er et privilegium å savne noen.

Så godt likte de det, at Mette ble én av vinnere av «Dear Juliet»-prisen. Den går til de tre som hvert år har skrevet de vakreste brevene til Julie.

På Valentinsdagen, mens Verona feirer kjærligheten med en egen festival, blir hun gjort stas på sammen med de to andre prisvinnerne, Nathan Harrison fra USA og Elisa Braghieri fra Italia.

– Underlig nok fant jeg ikke informasjon om prisen da

drev research før jeg skrev brevet. Jeg er stolt over å ha vunnet. Det er nok noe sårt i brevet; det er fint å se de som har funnet hverandre, men da føler du deg også litt ensom. Det kjennes ut som det kommer til å ta tid å finne det jeg leter etter.

– Hva leter du etter?

– Den hverdagslige kjærligheten; den er like flott og ekte som Romeo og Julies. ●

a-magasinet@aftenposten.no

JURYENS BEGRUNNELSE

[Om Mette
Hauglands brev]

Brevet fra Mette rørte oss; hun har sterke følelser, og leter etter noen og noe unikt i livet sitt. Man ser smerten og skuffelsen som finnes i dem som ikke har funnet kjærlighet ennå, blandet med hennes dype håp og tillit til kjærligheten. Det er lett å se om noen skriver bare for å vinne prisen. Mettes brev er ikke bare velskrevet, det er oppriktig og følsomt også. For øyeblikket er hun bare glad for å se andre som er forelsket, og finner håp og glede i det. Vi synes Mette er ei fantastisk jente!

Giovanna Tamasia, president Club di Julietta

NYHET!

Kavli Kaviar inneholder hele 60 % torskerogn
Kavli Kaviar – kanskje verdens beste?

GRIP
HVERDAGEN